

Debreczeny György
TE ÉDES VILÁGSZABADSÁG

döglegyek fényes zuhanásban
a kobaltkék időben vitték
magukkal azt a rengeteg sok
haragot a következő lét
formába a kaspókirálynő
a kapualjban a kukákat
igazgatta nagy szeretettel
és szakmai hozzáértéssel
mint aki mindig ezt csinálta

a hegymászó felesége köny
vet írt a hegymászásról Mária
az ácsmunkákról József pedig
a galambászatról és a szü
zesség elvesztéséről a hegy
a völgyről a völgy a hegyről a
földhözragadt a repülésről
a tudatlan a mindentudás
ról és így tovább és így tovább

egy könyvtest két lélek merüljön
alá a közegekbe vagyis
a szövegekbe ne a kukákba
hagyja másra a koszos kukát
és ne vigye a padlásra fel
üzenje meg nyugodtan a Nagy
boldogasszonynak hogy mennyire
boldogtalan és unalmában
bámulja a patkányok nászát

Petőfi Sándort a Duna e
gén megválasztják kazánkirály

nak aztán meg jégtörő hajó
nak a Duna jegén keresd a
terméket megújult csomago
lásban dupla áron még a nyá
ron keresd anyádon te édes
virágszabadság mert itt elher
vadni szabad virágozni nem

milyen gyönyörű ez a szaros
függöny akarom mondani sza
gos bükköny és legyen a haza
tishti kaszinó: eladható
az ismeretlen megismerhe
tetlen múlt és a karóba húzott
jövő itt találkozik és a
bükköny (*Lathyrus odoratus*)
a karókra felfut virágzik

a ló meghal és a fogsorok
kirepülnek aztán meg vissza
odafordulunk a reményhez
most elfordulunk a reménytől
istenségnek látszó csalfa vak
és arra lettünk figyelmesek
hogy figyelmetlenek lettünk az
asztalon kurválkodott egy ma
gazin nem láttuk a holnapot

csak egy honlapot és a ma
gazin alatt ott árválkodott
a vulkán a kukakirálynő
nemzetiszín kaspóba zuhant
és legyezgették a döglegyek
egy vízübeteg szárazföldet ért
letérdelt a szemét behunyta
aztán kinyújtotta a nyelvét
és magához vette a könyvet

komoran vonultak a seggek
akarom mondani seregek
a kiborított kukák között
egy szegény gyermek játéktankja
az emésztőgödörbe esett
az ismeretlen katona fel
ismerte magát a tükörben
illendőképben köszöntötte
a legyet *amott azt a nagy he*

gyet és csak ment mendegélt az a
rengeteg harag és Defoe dög
lőtt patkányai egymást szerették
és terjedt végre az eszme is
a tábornok napiparancsban
üdvözölte az üdvözülte
ket és a tábori latrinát
a kaspót és a boldogasszonyt
abban a boldog zuhanásban

HOGY VÉGEZHESSE MINDENKI A DOLGÁT

ne izgulj szívem rémesek vagyunk
krémesek és talán franciák
rómaiak vagy talán magyarok
kik magukkal csatáznak?
ezredszer fejtjük meg ugyanazt a rejtvényt
és halandók is vagyunk
akár a császárok és a radiátorok
gladiátorokat akartam írni
csak akadozik a központi fűtés

ave unalomig ismételt rejtvény
és kereszt

mindenki elment
és nem fog visszajönni senki
álmlukban utánozzuk a villamoscsengetést
után felszállunk és elmegyünk mi is

ne izgulj szívem
hajlandók vagyunk halandónak lenni
megetetjük hatalommal a bölcs vezetőket
a kerti törpéket galacsinhajtó bogarakat
hogy végezhesse mindenki a dolgát
közben pedig Velencére gondolunk
a kerti medencére
Párizsra és a párizsira
Nápolyra és a nápolyira
arra hogy elmegyünk ólombörtönünkből

a komédiás urak
és a komédiás kisasszonyok
intésre bilit tolnak a bolond feneke alá
mivel az élet rossz drámaíró
és ne izgulj szívem
itt egy szélgörcs kirobbanó siker
köszönjük mi korán halunk meg
de hogy tudunk addig is élni?